

ΡΟΜΙΛΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Επιστόν μετρούμεν χρόνόν
εις την γήν των Παρθενόνων.

Ἐνθακόσα τέσσαρα καὶ χίλια
ποῦ θά 'βγούν λαοὶ μὲ πατραρχίλια.

Τὸν ὄρων μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολύ.
Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο—δέκτω φράγκα εἰναί μ' ὄνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκτω φράγκα κα' ἴσ' τὸ χέρι.

Εἰς γνάθῳ φέρομεν παντός εὐμούσου τσελεπή
ὅτι πωλούμεν σώματα Ἐρωμοῦ ἀνελλιπή
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν κα' ὅτιος ἀπ' ἔξω θέλει
ὄν θά πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομίων τίλη.

Τοῦ μινός Ὀκτωβρίου δευτέρᾳ
κα' ἄλλη κρίσις τὸν πρὶν δεινότερα.

Ἐξήντα κα' ὀκτακόσα,
ἀσύβασις ἔθιμάσα.

Ἐξέλλος ἐθνολογῶ
τὸν Σιμόπουλόν κα' ἐγώ.

Ἡ σύμβασις παράνομος, ὡ σύμβασις συμβάσα
σὲ χρόνους πατριωτισμοῦ μεγάλους κα' ἰδεώδεις...
ὡ σύμβασις, ποῦ δέ' αὐτὴ ἡ Ρωμηροσύνη πάσα
ἐξίστατο κα' ἀνίστατο φρονιτὴ καὶ θεραυδῆς,
κα' ἔβρα 'στὸν Σιμόπουλον ἡ Σιμόπουλ' ἐφ' ᾧ πάρε;
ἀκίρως τὴν περὶ μὲ σὲ κα' ὁ Κόντες τὸν τουμπάση.

Ἐκείνης τῆς συμβάσεως πολλοὶ μετὰ μανίας
τῆς ἔντασις ἐγκώμιον,
πῶς χορηγῶ 'στὴν Τράπεζαν τῆς Βιομηχανίας
παράνομον προνόμιον,
γραμμῆματα τριῶν δραχμῶν τεσσάρων γὰ τὰ κτήνη,
καὶ πάντα τὸν Ἀνάργυρον γὰ προσκομῆ τὸν πάνν.

Ποία σύμβασις κα' ἐκείνη
τῆς Βιομηχανικῆς!...
τοὺς φωστῆρας σκεκίσει
μαθηματικῆς πολιτικῆς.

κα' ἔλεγον οἱ πάντες γνώμη κηροποιῆς τῆς ἀσπορῆς
ζωηρῆς ἐπιμεροποιῆτος τοῦ λαοῦ τοῦ φουκαρῆ.

Ἄπὸ μακροῦ ταξιδιῦ φρέσκος ἔρθεας κα' ὁ Ράλλης,
δ' ἐανθὸς παταρομυλλῆς.

Ἦτε μας, τοῦ φωνίζου ἄλλο, σὺ τὸ κῆρο πῶς τὸ κῆρις
τῆς συμβάσεως ἐκείνης;

81

Ἄν' ἴμορῳ νὰ σὰς ἴμιλῳ καθὼς θέλω, βρεῖ παιδιά,
 εἶμαι σύμβουλος σπουδαῖος τῆς Βιομηχανικῆς,
 μὰ κ' ἐγὼ τὴν βροσικὰ φράσιον τοῦ κυρίου Καρυδιᾶ,
 ὅπου πρόξενον ζήμιας θὰ γενῆ σημαντικῆς.

Ἔχετε μεγάλο δίκιον, πλὴν σὰς λέγω, συμπολιταί,
 πὼς ἡ Τράπεζα μ' ἐκείνην παντελῶς δὲν ἀφελείται,
 τοῦναντίον καθὼς ἔχω ζημιώνεται πολὺ...
 τέτοια λέει καὶ τοῦ λένε: γιὰ σου, ναπορὰ μαλλί.

Ὁ μὴν κ' ὁ Κωνσταντόπουλος, ὁ βαπτισθεὶς καὶ Πήτ,
 κ' αὐτὸς αὐτὴν τὴν σύμβασιν τὴν βροῆκε μακαμίτ,
 κ' ὁ Καραπάνος, στυλωθεὶς ὅτ' αὐτὸ μακρὰ του σκέλη,
 τὴν ἐσθλιτέουσα σικληρὰ, τὴν ἔκανε κουρέλι.

Ἄμείδης Τραπεζικῆς
 μέγας ἠκούσθη θεῆρος,
 κ' ὁ Σιάης ἐκ τῆς φυλακῆς
 ἀνέκραξε κ' ἐκείνος:

Χάρμα τοῦ κόμματος γλυκὺ,
 βασιλικὸ καὶ δρόμου,
 μ' ἐπέκλεισαν ἐν φυλακῇ
 κ' ὀδοὺς δὲν ἤλθε πρὸς με.

Ἄν' κ' ἐγὼ τὴν σύμβασιν αὐτὴν ἀποκηρύττω
 κ' ἰλιγγιῶ καὶ φρεῖτω.

Μία τοιαύτη σύμβασιν καταστρεφθεὶς κόμμα
 καὶ οἶχθαι τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν ἀρίστην πτώμα.

Τοιαῦτα τοῦτον λέγοντος, κ' ἐν πυρπολοσῆν λάβῃ
 κηρύττοντος τὴν σύμβασιν χωρὶς κανένα κῆρος,
 εἶπαν καμπόσοι Κάλχαντες πὼς λάκκοι ἔχ' ἡ φάβα,
 πὼς τὸν Κορρηάτη δηλαδὴ τὸν ἄριστος κ' ὁ Σπύρος.

Πλὴν διὰ διεμείσθησαν, κ' ἡ πλάνη διελύθη,
 κ' ὡς μύθους τὰ παρετίθησ' ὅπως μπόφρους ὁ Μπουφίδης,
 κ' ἔλεγεν ὁ Σιμόπουλος πρὸς τοῦ λαοῦ τὰ πλῆθ' ἡ:
 Λαὸς μου, τί σ' ἐποίησα καὶ τί μ' ἀνταποδοίσεις;

Κυντιάζεις ὡς ἐκ Ἀερύσοῦ
 πὼς καὶ λαγείον χάριν σοῦ

ἐπιμερῆδες κατήρτισα, καὶ σὺ με παρασκύουσες,
 κ' ἀντὶ ταῦ μάτρω σήμερω πικρὰν χολήν μ' ἐπότισες.

Μ' ἔρρασαν τὰ λαγεία σου, κ' εἶδα πὼς κ' ἕνα χρόνον
 δὲν εἰμποροῦν νὰ πουληθοῦν μὲ τοὺς Τυμῶμας μόνον,
 μὰ βλέπων καὶ τὸ ζήτημα τὸ τῆς Μακεδονίας
 τὰ μάλα κατεπίγειον,
 εἶπα κ' ἐγὼ ὅτ' ἴν' Τράπεζαν τῆς Βιομηχανίας
 τὸν νόμον καταπνίγων:

Ἰδοὺ λαγεία, ποῦλα τα τὴν τύχην σου νὰ κάρης...
 τέτοια σοῦ ἰσάρασα, λαέ, καὶ σὺ μὲ χολοσκάνεις.

Ἐγὼ γὰρ Στόλους φρόντισα πρώτος ἐκ τῶν ἐν τέλει
 κ' ἔβαλα τῆς φρονιάς...

ἐγὼ κ' εἰς κάθε κουλουριτζῆ, ποῦ γὰρ τὸν Στόλο σάλλει
 καὶ τρεῖς Ἀργεντιναῖς,
 μὲ τόσον ἐνθουσιασμόν
 καὶ μὲ Πανδάρου λυρισμόν
 πῆξω καὶ γράφω γράμματα
 μεγάλα περὶ Στόλου,
 κ' ἀφίνω τὰλλα πράγματα
 νὰ πῶν κατὰ διαβόλου.

Ἐγὼ γὰρ Στόλους ἔβαλα μαράζι ὅτ' ἴν' καρδιᾶ,
 καὶ σὺ μοῦ βγάξεις τὴν ψυχὴν μὲ τῆς ἀναποδίας,
 κ' ἡ τελευταία σύμβασιν μετὰ τοῦ Καρυδιᾶ
 φρονιάζεις μυριόστομος πὼς θέλει καρυδιᾶς.

Τι νὰ σοῦ κάνω, βρε λαέ, ποῦ δὲν καταλαβαίνεις
 καὶ πάντα γάσκων μένεις.

Ἀκόμη δὲν κατάλαβες;... ἔνω λαγείον πῆξω
 καὶ γὰρ τὴν εὐκολία σου τέσσερα σοῦ τὸ κάνουν,
 καὶ σοῦ πουλοῦν τὸ τριδραχμὸν γὰρ τέσσερις μονάχα,
 μὰ σὺ δὲν νοιώθεις γάχα,
 καὶ γῆν καὶ θάλασσαν κινεῖς
 κ' ὀρθώνονται ταπεινά σου,
 καὶ μοῦ φρονιάζεις ἀπηθῆς:
 ἄκυρα τὰ χαρτιά σου.

Ὡ στραβὴ λαέ μου, βλέπε...
 καὶ μὲ τὸν Βιζέντιο Πέπε
 γὰρ κορῶλα θὰ φροντίσω
 καὶ μ' αὐτὰ θὰ σὲ πλουτίσω.

Πάρτε τύχαις μὰ δραχμὴ
 καὶ μὴν πάρτε ψωμί.
 Πρὸς τὸ κέρδος, κόσμε, ῥέπε,
 ἄλλος, βρε παιδιὰ, ὅτ' ἰφθίμα,
 κ' ὁ Βικέντιος ὁ Πέπε
 φέρνει κοραλιῶν κορρηάτω.
 Τὰδα μὲ τὸν Κορρηῶ
 καὶ τὰ βροῆκ' ἀληθινά.

Ἄντὶ νὰ στεφανώσετε κ' ἐμὲ τὸν Τραπεζοῦκα
 γὰρ μὴ φοροσοῦμβασιν μ' ἐβάλατε ὅτ' ἰφθίμα.
 Λοιπὸν κ' ἐγὼ σὰς παρατῶ σὲ χούτη τὴν ἀντίρα
 καὶ γὰρ λαγεία τοῦ λοιποῦ δὲν δίνω μὰ πεντάρα.

Ἀνάθεμά τιν τὴν Ἀρχὴν κ' ἐκείνον ποῦ τὴν θέλει,
 τυχηρῶμεν τοξενεῦται μ' ἔχθρῶν καὶ φίλων βίβη.
 Ὅρσε καὶ σὲ μονόδραχμῳ καὶ τριδραχμῳ συνάμα,
 πηγαίνω ὅτ' ὀπιητάκι μου
 καὶ στρίβω τὸ μυστάκι μου,
 καὶ σὲ κανένα κουλουριτζῆ δὲν ἔστανά πῆλλο γράμμα.

Είπεν αὐτά, καὶ πρὸς αὐτὸν πολλοὶ προσήλθαν τότε
 πρὸς πᾶσαν ἐπιχείρησιν ὀργάνους ἰδιώται,
 πρὸς δὲ καὶ Ἑβραίοις πωληταὶ παλαιῶν μαστραπάδων,
 καὶ κόσμος ἐκ τραπεζιῶν, Φραγκοῦληδων, Παπάδων,
 καὶ καὶ ἄλλοι μὲ τὴν μέθοδον ζητοῦντες τοῦ παπᾶ
 καὶ πάρουν τὰ γραμμάτια τοῦ Στόλου τὰ λοιπὰ.
 Ἄδός μας λαχεῖα, τοῦδισαν, γὰ τὰ πουλοῦμε πάντα
 πρὸς μόνον εἰκοσι λεπτὰ καὶ κἀποτι τριάνα.

Καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀντάρας, τῆς βοῆς τῶν δεικῶν
 τῶν ἐξέπνων καὶ βλακῶν,
 ἔσκουσε καὶ ὁ Φασουλῆς,
 τραπεζιῆς κούρην:

Ἠπάριμα, δῶσε μου καὶ ἔμένα γὰ τὰ δίνα μὴ δεκάρα
 καὶ γὰ γίνῃ τὸ Λαχεῖο γὰ τῶν σκουπιδιῶν τὰ κέρα.

Ὁ δὲ Ρωμῆος ὁ ψευδικὸς
 πρὸς Θεοτόκην θυμβολικῶς.

Τρεῖς ἐνεμα, τρεῖς δῶδεμα, τρεῖς δεκαπέντε καὶ ἕξη,
 καὶ δουλεῖα, Προδουποργεῖ, ὅτὸ νόμμη μας θὰ τρέξη.

Βλαδιφιστὸν καὶ Πόστ-Ἀρθούρ, Ἰάπανεσ καὶ Ρῥῶσι,
 ὁ φίλος ὁ Συμπολιος δουλειὰς θὰ μᾶς συναρῶσι.

Τριάνα... μὴν ἀγοπορησ...
 σαράνα... σπεῖδ' ἐγκαίρως...
 ἀγρίερε καὶ ὁ Φοδαρῆς,
 καὶ αὐτὸς ὁ Πηρὸς γέρος.

Πενήνα... πᾶσι συμφοραῖς,
 παρὰ τῆς Δουμάτες...
 ἐξήνα... κολίσεις σοβαραῖς,
 ποὺ τρεῖς ἀναθεμάτας.

Τσεροῦ, Σαχλὴν καὶ Σαχλὴν,
 ἀφῆλουν δίλοι μὲ χολῆν.
 Μὲ συνεντεφεῖς κατ' αὐτὰς καὶ λόγους ἀποστάσαμε...
 Κουρόν, Γραμαγῆνα...
 καὶ ἀπὸ τὰ νύχτα πῆσαμε,
 Προδουποργεῖ, τὴν γάτα.

Τρεῖς ἐβδομήνα καὶ εἰκοσι... γὰ τὰς συμβάσεις δίλοι
 σκεγγλῆζον σαν θαβόλοι.
 Ὀγδόνα... λέγε τὸ καιρὸ,
 πῆσαν φωτὰ τὰ τῆσῶρα των...
 τρεῖς ἐνεήνα καὶ ἑνωτὸ
 φουρητόνα ὅτὸ μπατζάκη των